

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **V. M.**, zastoupený Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem, advokátem se sídlem Janáčkovo nábřeží 84/9, Praha 5, proti žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 20. 2. 2015, č. j. 52 A 80/2014 – 50,

t a k t o :

Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2015, č. j. 7 Azs 72/2015 – 20, **se z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 20. 2. 2015, č. j. 52 A 80/2014 – 50, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 12. 8. 2014, č. j. MV-83505-3/SO/sen-2012.

Protože stěžovatel při podání kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek, byl Nejvyšším správním soudem vyzván usnesením ze dne 25. 3. 2015, č. j. 7 Azs 75/2015 - 20, aby ve lhůtě 5 dnů od doručení tohoto usnesení soudní poplatek uhradil. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 30. 3. 2015.

V důsledku toho, že soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě uhrazen, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 4. 2015, č. j. 7 Azs 72/2015 – 20, řízení o kasační stížnosti podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), ve spojení s ust. § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 11. 4. 2015.

Téhož dne doručil stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu podání, jehož součástí je vedle nesouhlasu se zastavením řízení i žádost o osvobození od soudních poplatků.

Současná právní úprava výslovně nepamatuje na situaci, kdy stěžovatel podá před tím, než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci, návrh na osvobození od soudních

poplatků. Právní úprava ostatně explicitně neumožňuje proti usnesení o zastavení řízení brojit opravným prostředkem, jak činí stěžovatel. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (srv. rozsudek ze dne 22. 10. 2008, č. j. 1 As 31/2008 – 41, rozsudek ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 As 74/2011 – 251, rozsudek ze dne 12. 12. 2012, č. j. 1 As 163/2012 – 31 atp.), však vyplývá, že pokud účastník řízení doručí soudu žádost o osvobození od soudních poplatků ve stejný den, kdy mu bylo doručeno usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, zruší soud usnesení o zastavení řízení (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích) a rozhodne o žádosti účastníka o osvobození od soudních poplatků.

Tato judikatura se sice týká řízení o žalobě, analogicky ji však lze vztáhnout i na řízení o kasační stížnosti. Neexistuje totiž žádný důvod, aby se toto pravidlo neuplatnilo i v řízení před Nejvyšším správním soudem. Mezi jednotlivými instancemi správních soudů není v tomto ohledu žádný rozdíl.

Nejvyšší správní soud proto v souladu s ust. § 9 odst. 7 s. ř. s. usnesení o zastavení řízení ze dne 9. 4. 2015, č. j. 7 Azs 72/2015 – 20, zrušil.

Z důvodu, že Nejvyšší správní soud předmětné usnesení zrušil, pozbývá důvodu zabývat se další stěžovatelovou argumentací proti zrušovanému usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. dubna 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu